

Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku

Provincia Sedembolestnej Panny Márie

Sr. M. Pavla (Mária) Koyšová, FDC

Narodená:	01. 11. 1904	Mikušovce, okres Ilava
Vstup:	15. 08. 1921	Budapešť
Obliečka:	28. 08. 1922	Budapešť
Prvé sľuby:	30. 08. 1923	Budapešť
Večné sľuby:	r. 1926	Budapešť
Zomrela:	21. 06. 1981	Slovenská Ľupča

Sestra Mária Pavla, krstným menom Mária, narodila sa 1. novembra 1904 v Mikušovciach, okres Ilava. Do rehole vstúpila v Budapešti 15. augusta 1921. Vstup do noviciátu bol 28. augusta 1922, prvé sľuby zložila 30. augusta 1923 a doživotné v roku 1926 v Budapešti.

Od vstupu do rehole až kým komunistický režim nerozpustil rehole aj v Maďarsku v roku 1950, stále bola v Budapešti. Bola zamestnaná v jedálni, záhrade a pri iných domácich prácach. Potom sa dostala do rodiny Matky Angeliky, provinciálnej predstavenej v Maďarsku. Pomáhala im v domácnosti a veľmi sa usilovala o to, aby sa dostala na Slovensko, čo sa jej veľmi ťažko podarilo, lebo štátne úrady nechceli dať povolenie. Napokon jej žiadosť sa splnila v roku 1952. Všetky naše kláštory boli zrušené. Po mnohých útrapách a ťažkostiach zamestnala sa na Slovensku v civilii v štátnych internátoch ako upratovačka. Veľmi túžila dostať sa k našim sestrám do rehoľného spoločenstva, čo nijako nebolo možné. Až v roku 1969, keď sa zmenili štátne pomery, provinciálna predstavená Matka Augustína Štanclová dopomohla k tomu, že bola prijatá k našim sestrám do Krupiny.

Netrvalo dlho a štátny režim opäť zrušil činnosť sestier a rehoľné sestry boli už druhýkrát vyvezené, teraz do charitných domovov, kde boli aj sestry iných rehoľných spoločností pod štátnou kontrolou. Sr. M. Pavla bola v roku 1972 pridelená do charitného domova v Slovenskej Ľupči – hrad. Mnoho rokov bola chorá na srdce, ale neležala, pracovala. Rada pomohla, kde sa len dalo.

V mesiaci jún 1981 pri obnove ducha Sr. M. Augustína medzi rozjímaním viackrát opakovala sestrám, že ju prenasleduje myšlienka, že jedna sestra v krátkom čase zomrie, hoci nijaké náznaky na to nepoukazovali. Neuplynuli ani tri týždne a naša drahá sestrička Pavla dostala cievnú príhodu. Prijala sv. prijímanie a pomazanie chorých. Bolo to okolo 9. hodiny ráno.

Potom ešte 4 dni žila, ale nemohla prijímať stravu. K tomu sa pridal zápal pľúc s vysokými horúčkami. Počas tejto choroby vôbec nerozprávala, bola pri vedomí. Duchovný otec a sestry z iných reholí ju často navštevovali na smrteľnom lôžku, aby sa pri nej modlili.

Sestra Pavla bola prvým kvetom, ktorý odtrhol nebeský Záhradník z našej rehoľnej komunity v pestrej hradnej záhrade rozličných reholí v Slovenskej Ľupči. Bolo to 21. júna 1981 práve na sviatok Matky Ustavičnej Pomoci, ktorú si veľmi uctievala.

Bola veľmi trpezlivá, skromná, dobrá a tichá sestra. Nikdy nerozprávala o chybách druhých a nikomu neublížila ani slovom. Toto krásne svedectvo povedal o nej aj duchovný otec v kázni pri pohrebe a prisvedčili to aj sestry z iných tunajších rehoľných spoločností.

Ako spokojne žila, tak aj zomrela. Pochovaná je medzi rehoľnými sestrami na cintoríne v Slovenskej Ľupči.

RIP

Slovenská Ľupča 30. 07. 1981